

[Pia Kjærsgaard]

lovgivning; så langt tror jeg, at vi er enige. Men det er jo ikke bare den delegation, der er sendt fra Danmark. Flygtningehøjkommissariatet er faktisk kommet frem med de samme tanker, og jeg må endnu en gang understrege, at Fremskridtspartiet mener, at den hjælp, der kan ydes regionalt, er langt den bedste og mest effektive hjælp.

Nu bliver der talt meget, også fra andre ordførere, om 1.700 krigsfanger, og derfor håber jeg, at ministeren vil fortælle, når han kommer herop, hvor stor vores del er, som hr. Arne Melchior siger. Og det må være i forhold til det lovforslag, vi behandler her, ikke i forhold til den almindelige udlændingelovgivning. Hvad mener ministeren, hvor stor er vores del? Mange af de partier, som åbenbart står bag ministerens forslag, spørger tilsyneladende også om det, så det vil jeg godt have konkretiseret noget mere.

Så skal jeg sige til fru Ebba Strange, og det kommer faktisk fra hjertet, at det var ikke fru Ebba Strange, jeg klandrede, det var hr. Arne Melchior. Jeg må nok sige – og nu håber jeg, at fru Ebba Strange opfatter det som en ros – at jeg synes næsten, at fru Ebba Strange har været langt mere humanitær og menneskelig i denne sag end hr. Arne Melchior. Det er altså ikke ironisk ment, og jeg håber ikke, at fru Ebba Strange har noget imod at blive rost af Fremskridtspartiet. Det er faktisk ærligt ment.

Men i forbindelse med det foreliggende lovforslag vil jeg gerne høre ministerens mening om, hvor stor vores del er, den del, der bliver talt så meget om af et flertal – i hvert fald så vidt jeg kan bedømme; jeg går ud fra, at Det Radikale Venstre har samme holdning – hvad er vores del? Det vil jeg godt høre noget mere om, for det er jo netop en af de meget store ulemper, at der står, at man kan invitere et særligt antal. Hvor stort er det?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg er godt klar over, at fru Pia Kjærsgaard gerne vil opfattes som den, der bringer vox populi ind i folketingssalen. I så fald har fru Pia Kjærsgaard misforstået sin opgave. I henhold til grundlovens § 56 skal vi give udtryk for vores egen overbevisning og ikke fremkomme med andres opfattelse. Det er jo ikke meningen, at læserbrevsskribenterne – ej heller de

organiserede kampagner – skal have en forlænget arm i Folketinget i fru Pia Kjærsgaard, når hun siger, at mange andre end hun selv mener, at jeg gerne vil opfattes sådan og sådan. Var det ikke en idé for fru Pia Kjærsgaard at holde sig til, hvad jeg siger, og ikke rejse samtlige sine børster, inden jeg overhovedet har taget ordet?

Jeg vil gerne sige, at hvad definitionen angår, skal vi så vidt muligt holde os til FN, og hvad antallet og opgavefordelingen angår, ville det jo være lykkeligt, hvis vi fik en fælles europæisk asyl- og flygtningepolitik. Men fru Pia Kjærsgaard og hendes parti har jo ikke netop været hjælpsomme i dette arbejde med den holdning, man har til EF's fortsatte udvikling.

Må jeg understrege på ny, at jeg tager afstand fra begrebet vox populi. Jeg vil opfattes efter det, jeg rent faktisk siger, ikke på nogen anden måde, og jeg anlægger ikke en populistisk holdning på grund af læserbrevsskribenterne.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er en pudsigt eller ejendommelig måde, fru Pia Kjærsgaard ligesom sorterer opfordringerne fra UNHCR på, nemlig i dem, hun gerne vil høre, og dem, hun ikke vil høre.

Fru Pia Kjærsgaard stod her for nogen tid siden og roste sig af, at Fremskridtspartiet havde sagt ja til opfordringen fra UNHCR om at yde bistand i Jugoslavien, men der er altså andre opfordringer, hun ikke ønsker at høre. I september måned kom der en meget kraftig opfordring til ambassadørerne i Genève om, at deres lande skulle tage imod krigsfanger. Jeg kan oplyse fru Pia Kjærsgaard om, at Norge har taget 100, Schweiz har taget 200, Finland har taget 150, USA har taget 100, New Zealand har taget 50, Italien har taget 100, og Holland og en række andre lande er på vej.

Så det ville måske være passende, hvis Danmark også tog et sted mellem 100 og 200 af disse krigsfanger, så vi kunne løse problemet sammen. Det er oplagt, at et enkelt land ikke skal løse dette problem alene. Der kommer givetvis og lykkeligvis flere krigsfanger ud fra disse lejre, deres problemer skal det internationale samfund løse i fællesskab, og her skal Danmark ikke unddrage sig ansvar.